

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem - pobočka v Liberci rozhodl samosoudkyní Mgr. Lucií Trejbalovou ve věci

žalobce : X, narozen X
bytem X

proti

žalované: Česká správa sociálního zabezpečení
sídlem Křížová 25, 225 08 Praha 5

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 20. 12. 2019, č. j. X
takto:

- I. Žaloba proti rozhodnutí České správy sociálního zabezpečení ze dne 20. 12. 2019, č. j. X, se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobou podanou v zákonné lhůtě se žalobce domáhá přezkoumání shora uvedeného rozhodnutí žalované, kterým byly zamítnuty jeho námitky a potvrzeno rozhodnutí žalované ze dne 16. 10. 2019, č. j. X. Uvedeným prvostupňovým rozhodnutím žalovaná rozhodla, že podle § 56 odst. 1 písm. a) a § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, se žalobci od 16. 11. 2019 odnímá invalidní důchod.
2. Žalobce nesouhlasil s posouzením zdravotního stavu a závěrem o poklesu pracovní schopnosti o 20 % posudkem OSSZ. Namítal, že se léčí na neurologii pro chronickou cervikalgii s iritací krčního sympatiku. Léčí se i s vysokým krevním tlakem a onemocněním kolen. Jeho zdravotní stav se od předchozího posudku, kdy mu byl přiznán nárok na invalidní důchod, nezlepšil, naopak došlo k progresi onemocnění, i s ohledem na zvyšující se věk. Žalobce je nucen vykonávat pouze lehčí práce, bez zvedání břemen a vynucených poloh, nemůže dlouho stát ani sedět. Má neustálé bolesti, pracovat může jen proto, že mu zaměstnavatel poskytuje pracovní úlevy. Žalobce odkázal na lékařskou zprávu X, z níž vyplývá, že jeho zdravotní stav je stejný. V řízení před soudem se domáhal ustanovení znalce k posouzení poklesu pracovní schopnosti, neboť závěry posudku nejsou správné. Z uvedených důvodů žalobce navrhoval, aby soud napadené rozhodnutí žalované zrušil a věc vrátil k dalšímu řízení a žalobci přiznal náhradu nákladů řízení.
3. V písemném vyjádření k žalobě žalovaná zopakovala skutečnosti uvedené v napadeném rozhodnutí. Navrhovala, aby k posouzení zdravotního stavu soud vyžádal posudek Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí, která je dle ustálené judikatury NSS považován za povinný důkaz, který soud musí provést. Žalovaná nesouhlasila s ustanovením jednotlivého znalce. Pro případ, že nebude neprokázána invalidita žalobce, navrhovala žalovaná zamítnutí žaloby. V opačném případě ponechala rozhodnutí na úvaze soudu.
4. Z předloženého správního spisu soud zjistil následující rozhodné skutečnosti:
5. Žalobce pobíral invalidní důchod pro invaliditu I. stupně od 30. 7. 2016 ve výši 4 813 Kč na základě rozhodnutí žalované ze dne 2. 8. 2016. V rámci kontrolní prohlídky byl posudkovým lékařem OSSZ Liberec vypracován posudek ze dne 19. 9. 2019, podle kterého již žalobce není invalidní podle § 39 odst. 1, odst. 2 písm. a) zákona o důchodovém pojištění, neboť byl zjištěn pokles pracovní schopnosti celkem pouze o 20 %. Zdravotní stav žalobce byl posouzen dle kapitoly XIII., odd. E, položka 1b přílohy č. 1 k vyhlášce č. 359/2009 Sb. Na základě tohoto posudku žalovaná rozhodnutím ze dne 16. 10. 2019 rozhodla o odnětí invalidního důchodu od 16. 11. 2019.
6. V řízení o námitkách byl zdravotní stav žalobce posouzen posudkovou lékařskou službou žalované. I podle posudku posudkové lékařské služby žalované ze dne 3. 12. 2019 se u žalobce jedná o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, kde rozhodující příčinou je chronická cervikalgie s iritací krčního sympatiku podle kapitoly XIII., odd. E, položky 1b přílohy č. k vyhlášce č. 359/2009 Sb., s mírou poklesu pracovní schopnosti o 20 %. Horní hranice stanoveného rozmezí 20 % byla zvolena pro výkon manuálních prací. Posudek konstatoval, že žalobce nemá žádné posudkově významné komorbidit, které by snižovaly

jeho pracovní potenciál. I dle tohoto posudku žalobce není invalidní podle § 39 odst. 1 a odst. 2 zákona o důchodovém pojištění. Ze závěrů tohoto posudku vyšla žalovaná při vydání žalobou napadeného rozhodnutí, kterým námitky žalobce podle § 90 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, zamítla a prvostupňové rozhodnutí potvrdila, protože po přezkoumání zdravotního stavu žalobce činí pokles pracovní schopnosti 20 %, nejsou splněny podmínky pro trvání invalidity podle § 39 odst. 1 zákona o důchodovém pojištění, změnil se tak skutečnosti rozhodné pro výši důchodu nebo pro nárok na jeho výplatu podle § 56 odst. 1 písm. a) zákona o důchodovém pojištění.

7. Krajský soud napadené rozhodnutí a řízení jeho vydání předcházející přezkoumal v řízení dle části třetí hlavy druhé dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), v rozsahu a z hlediska uplatněných žalobních námitek, které se týkaly posouzení stupně invalidity žalobce, vycházel při tom ze skutkového a právního stavu v době rozhodování správního orgánu v souladu s § 75 odst. 1, odst. 2 s. ř. s.
8. Podmínky pro získání a trvání nároku na invalidní důchod jsou stanoveny zákonem o důchodovém pojištění. Podle § 39 odst. 1 citovaného zákona je pojištěnec invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35 %. Podle § 39 odst. 2 písm. a) uvedeného zákona jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla nejméně o 35 %, jedná se o invaliditu prvního stupně; jestliže podle § 39 odst. 2 písm. b) uvedeného zákona poklesla nejméně o 50 %, avšak nejvíce o 69 %, jedná se o invaliditu druhého stupně; a pokud poklesla nejméně o 70 %, jedná se podle § 39 odst. 2 písm. c) uvedeného zákona o invaliditu třetího stupně. Způsob posouzení pracovní schopnosti obsahuje § 39 odst. 3 až odst. 8 zákona o důchodovém pojištění a prováděcí vyhláška č. 359/2009 Sb. Rozhodnutí o dávce invalidního důchodu je tedy závislé na odborném posouzení zdravotního stavu a pracovní schopnosti, na základě kterého je určen stupeň invalidity pojištěnce.
9. V soudním přezkumném řízení proto bylo doplněno posouzení zdravotního stavu žalobce Posudkovou komisí Ministerstva práce a sociálních věcí, pracoviště Ústí nad Labem (dále jen „posudková komise“), v souladu s § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, dle kterého posudkové komise posuzují zdravotní stav a pracovní schopnost občanů pro účely přezkumného řízení soudního ve věcech důchodového zabezpečení. Protokolem o jednání a posudkem této posudkové komise provedl soud dokazování v rámci nařízeného ústního jednání. Tím měl požadavek žalobce, aby soud k posouzení poklesu pracovní schopnosti vyžádal posudek, za naplněný. Ostatně žalobce při ústním jednání další doplnění dokazování nenavrhoval, na ustanovení znalce netrval.
10. Podle protokolu o jednání posudkové komise ze dne 17. 9. 2020 jednala posudková komise v příslušném složení, za účasti odborné lékařky z oboru neurologie, žalobce se k jednání dostavil, posudková komise jej vyslechla k předchozímu i současnému pracovnímu zařazení i subjektivním potížím, odborná lékařka provedla vyšetření jeho zdravotního stavu. Žalobce předložil další lékařskou zprávu X z neurologické ambulance ze dne 7. 9. 2020.
11. Posudková komise v posudku ze dne 17. 9. 2020 konstatovala, že žalobce nebyl k datu vydání napadeného rozhodnutí invalidní podle § 39 odst. 1 zákona o důchodovém pojištění, nešlo o pokles pracovní schopnosti z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nejméně o 35 %. Rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobce posudková komise shledala chronickou cervikálií bez

neurodeficitu, kterou označila jako vleklý vertebrogenní syndrom krční páteře při generativních změnách, nekořenový, bez motorického zániku a myelopatie, a to rovněž po proběhlé konzultaci lékařské dokumentace s odbornou lékařkou z oboru revmatologie. Uvedené zdravotní postižení hodnotila posudková komise podle kapitoly XIII, odd. E, položky 1b přílohy č. 1 k vyhlášce č. 359/2009 Sb., s procentním rozpětím míry poklesu pracovní schopnosti 10 – 20 %, přičemž použila horní hranici 20 %. Protože další onemocnění byla z funkčního hlediska lehká a neměla podstatný funkční dopad na pracovní zařazení žalobce, neshledala posudková komise důvod pro zvýšení míry poklesu pracovní schopnosti podle § 3 odst. 1 uvedené vyhlášky.

12. Provedené důkazy – posudek posudkové komise ze dne 17. 9. 2020 ve spojení s protokolem o jednání posudkové komise – soud hodnotí podle § 77 odst. 2 s. ř. s. Při hodnocení posudku posudkové komise vypracovaného v intencích § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb. soud zjišťuje, zda byla během posudkového řízení dodržena příslušná zákonná ustanovení upravující činnost posudkové komise a posudek obsahuje stanovené náležitosti. Posudek soud hodnotí z hlediska úplnosti, přesvědčivosti a správnosti. Pokud soud neshledá žádné skutečnosti posudkový závěr zpochybňující, respektuje jeho závěr o hodnotě míry poklesu pracovní schopnosti, neboť sám nemá medicínské znalosti a nedisponuje pravomocí hodnotit zdravotní stav a pokles pracovní schopnosti posuzovaného.
13. V souzeném případě posudková komise vypracovala posudek v řádném složení, za účasti odborné lékařky z oboru neurologie, což odpovídá tomu, že žalobce má dlouhodobé potíže s krční páteří a jeho zdravotní stav byl objektivizován především lékařskými zprávami z neurologické ambulance. Přítomnost odborné lékařky z uvedeného oboru byla logicky zvolena také s ohledem na to, jaká rozhodující příčina dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu byla určena při předchozím posouzení posudkovými službami OSSZ a žalované a také při předchozím posouzení invalidity žalobce. Z toho soud dovozuje, že žalobcův zdravotní stav mohl být řádně zhodnocen dle posudkových kritérií, jak jsou stanovena v kapitole XIII, odd. E přílohy č. 1 k vyhlášce č. 359/2009 Sb., která též zahrnuje bolestivý syndrom páteře a její degenerativní změny.
14. Současně v daném případě posudková komise zvolila postup, kdy žalobcův zdravotní stav konzultovala s odbornou lékařkou z oboru revmatologie, aby vyloučila vážnější revmatologické onemocnění. Podle přesvědčení soudu tak mohlo být řádně zhodnoceno, jaké žalobcovo zdravotní postižení je převažující.
15. Soud dále ověřil, že posudková komise měla pro posouzení zdravotního stavu žalobce dostatek podkladů. Konkrétně vycházela z podkladů ve spise OSSZ a posudkové lékařské služby žalované, zdravotní dokumentace praktické lékařky X. K dispozici měla posudková komise zejména celou řadu odborných lékařských zpráv z oboru neurologie, včetně aktuální zprávy ze dne 7. 9. 2020. Posudek posudkové komise závěry odborných nálezů reflektoval, podrobněji se vyrovnal ze závěry, že EMG vyšetření neprokázala polyneuropatii ani úžinový syndrom, zdůraznil, že jde o stav dlouhodobě stabilizovaný, bez závažné recidivy příznaků s nutností vystavit pracovní neschopnost. Posudková komise se také vyrovnala s předchozím posouzením invalidity, konstatovala, že z funkčního hlediska byl v minulosti zdravotní stav žalobce posudkovým lékařem OSSZ nadhodnocený, neboť nikdy nebyl přítomný funkčně významný klinický neurologický nález.
16. Podle názoru soudu posudková komise přesvědčivě určila rozhodující příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobce, zcela ve shodě s předchozím posudkem OSSZ a posudkem posudkové lékařské služby žalované, kterou je chronická cervikalgie bez

neurodeficitu, kterou byla zařazena jako vleklý vertebrogenní syndrom krční páteře při generativních změnách, nekořenový, bez motorického zániku a myelopatie. Žádná z lékařských zpráv, na něž se žalobce odvolává, nevyvrací, že by byla rozhodující příčina dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu určena nesprávně, či že by zdravotní postižení neodpovídalo zařazení dle kapitoly XIII, odd. E, položka 1b přílohy č. 1 vyhlášky č. 359/2009 Sb.

17. Soud se zabýval i tím, zda posudek obsahuje přesvědčivé důvody, pro které posudková komise nehodnotila žalobcovo onemocnění dle následující položky 1c. Posudková komise dostatečně zdůvodnila, že žalobce neměl deklarované kořenové dráždění ani motorickou zánikovou symptomatologii, proto se nejedná o těžkou poruchu dle položky 1c.
18. Ve shodě s posudky posudkového lékaře OSSZ a posudkové služby žalované ani posudková komise míru poklesu pracovní schopnosti nezvýšila podle § 3 odst. 1 vyhlášky č. 359/2009 Sb. Tento postup dostatečně vysvětlila tím, že tzv. komorbidita, tedy další onemocnění, jsou z funkčního hlediska lehká, bez podstatného funkčního dopadu na pracovní zařazení. Současně dal posudek i dostatečnou odpověď, v čem spočívala změna oproti době, kdy byl žalobce invalidním shledán a byl mu v roce 2016 přiznán invalidní důchod. Posudková komise uvedla, že v minulosti byl zdravotní stav žalobce posudkovým lékařem OSSZ nadhodnocen, když ani tehdy nebyl přítomen funkčně významný klinický neurologický nález.
19. K námitkám žalobce, že ošetřující lékařka i jeho neuroložka doporučily ponechání invalidity, soud uvádí, že k posouzení míry poklesu pracovní schopnosti jsou povoleny posudkové lékařské služby, včetně posudkové komise. Soud tak k doporučením ošetřujících lékařů nemohl přihlídnout.
20. Soud tedy dospěl k závěru, že v posuzovaném případě byl zákonným způsobem zjištěn pokles pracovní schopnosti žalobce o 20 %, tedy méně než o 35 %. Proto se u žalobce nejedná o invaliditu ve smyslu § 39 odst. 1, odst. 2 zákona o důchodovém pojištění. U žalobce byla zákonným způsobem zjištěna změna invalidity, protože se již o invaliditu nejedná, byly splněny zákonné podmínky postupu podle § 56 odst. 1 písm. a) uvedeného zákona a žalovaná postupovala v souladu se zákonem, pokud rozhodla o odejmutí invalidního důchodu.
21. Soud tedy uzavírá tím, že žalovaná vycházela ze správně zjištěného skutkového stavu, když uvedla, že žalobce není nadále invalidní, a proto v souladu s § 90 odst. 5 správního řádu ve spojení s § 88 odst. 8 zákona č. 582/1991 Sb. vyslovila, že se námitky žalobce zamítají a prvostupňové rozhodnutí potvrdila.
22. Na základě shora uvedené argumentace shledal soud žalobu nedůvodnou, a proto ji zamítl postupem podle § 78 odst. 7 s. ř. s.
23. O nákladech řízení rozhodl soud podle § 60 odst. 1 věta první s. ř. s., neboť neúspěšnému žalobci náhrada nákladů řízení nepřísluší a žalovaná na ni nemá podle § 60 odst. 2 s. ř. s. ve spojení s § 118d odst. 1 zákona č. 582/1991 Sb. nárok.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat **kasační stížnost** ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Liberec 22. říjen 2020

Mgr. Lucie Trejbalová
samosoudkyně